

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

2018 - 765

Doknr.

545762

Dato

08-02-2018

Medlem af Folketinget Karin Gaarsted (S) har d. 31. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. S 486 til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 486:

"Mener ministeren, at sagen fra specialinstitutionen Egeskovhus i Viborg kommune, hvor en 7-årig pige sidste år druknede i en sø, giver anledning til ændringer i socialtilsynets muligheder for at godkende, at døre i særlige tilfælde og med faglig begrundelse kan aflåses, af hensyn til sikkerheden for børn og pårørende på sociale institutioner?"

Svar:

Jeg kender kun sagen fra mediernes gengivelse af den og har derfor ikke kendskab til de konkrete detaljer, men det lader til at være en dybt ulykkelig og tragisk ulykke.

Der er i de gældende regler i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge ikke hjemmel til, at personalet på anbringelsessteder kan aflåse yderdøre. Derfor kan socialtilsynene heller ikke i dag godkende aflåsning af yderdøre. Anbringelsesstederne skal sikre sig, at de fysiske rammer er velegnede til den målgruppe, der bor på anbringelsesstedet, og at den personalemæssige situation er tilpasset det konkrete behov. Det gælder både i forhold til at have en passende normering, stabilitet i personalegruppen og de rette kompetencer.

Derudover findes der muligheder inden for lovgivningen, som anbringelsessteder for børn og unge kan tage i brug. Det gælder fx brug af alarm- og pejlesystemer over for børn og unge med nedsat psykisk funktionsevne. Alarm- og pejlesystemer kan anvendes, når der er risiko for, at barnet eller den unge vil forlade anbringelsesstedet og derved bringe sig selv i fare. Behovet for at anvende alarm- og pejlesystemer skal vurderes individuelt i forhold til et konkret barn og forudsætter samtykke fra forældremyndighedsindehaveren.

Det er utroligt svære hensyn, der er på spil i det spørgsmål, der stilles her. På den ene side er der hensynet til at kunne beskytte børn fra mulige farlige situationer og på den anden side hensynet til at sikre børns personlige frihed og selvbestemmelsesret.

Der er efter min mening tale om to meget tungtvejende hensyn, der grundlæggende strider mod hinanden, og balancen mellem de to hensyn kræver nøje overvejelse. Derfor skal vi tænke os godt om. Jeg håber, at vi med det serviceeftersyn af magtandelsesreglerne for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som skal forhandles med partierne i Folketinget her til foråret, når frem til nogle rigtig gode løsninger, der kan være med til at skabe mere tryghed, og som vi efterfølgende kan lade os inspirere af på børneområdet.

Med venlig hilsen
Mai Mercado